

FOTO EVY HACHMANG

Liefdevol koken, samen eten

Faouzi Chihabi (61) kreeg een islamitische opvoeding, studeerde theologie in Leuven en godsdienstwetenschap in Groningen, was dominee en nog heel veel meer. Maar nu runt hij het sociale project de Rotterdamse Stadskeuken. Daarnaast kookt hij met zijn Stichting Relationeel Koken voor groepen mensen 'die het nodig hebben'. In de decembermaand zijn dat 140 eenzame Rotterdamse ouderen.

Behalve dat de van afkomst Belgisch-Marokkaanse Chihabi domineeswerk deed, was hij ook carrosseriehersteller, beleidsmedewerker voor de Europese Commissie en uitbater van een vooraanstaand Italiaans restaurant in Rotterdam. Nu runt hij dus de Rotterdamse Stadskeuken, een sociale onderneming waar mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt het horecavak kunnen leren, en buurtbewoners lekker kunnen eten.

Herboren

Is er een gemene deler te vinden in al deze diverse bezigheden? Volgens Chihabi gaat het allemaal om het opbouwen van een relatie en het geven van liefde en aandacht. 'Thuis in het gezin waar ik opgroeide, bij mijn oom en tante in België, was weinig warmte. Ik heb een grote drive om juist wel warmte te geven, om te verbinden en om anderen verder te helpen. Dat zit in veel van mijn werk dat ik doe of gedaan heb denk ik, zeker als dominee en in de horeca-branche. Toen ik stopte met het domineeswerk voelde ik me wat ontheemd. In de keuken voelde ik me weer als herboren.'

De Italiaanse keuken is favoriet voor Chihabi. 'De eenvoud en puurheid van de gerechten, met heel weinig maar heel goede ingrediënten, dat kan mij echt ontroeren. Je proeft de liefde en de aandacht. Mijn vroegste eetherinnering is ook heel eenvoudig: een ei. Ik ben geboren in een klein dorpje in de bergen van Marokko. In dat dorpje was helemaal niets. Geen elektriciteit, we moesten hout sprokkelen om te kunnen koken. Een ei van onze eigen rondscharrelende kippetjes was daar echt een feest. Op de dag van mijn besnijdenis, ik was denk ik een jaar of vier, stonden overal schalen met eten, waaronder eieren. Toen het gebeurd was, gilte ik het uit van de pijn en rende naar mijn oma. Die stopte toen gauw een ei met zout en komijn in mijn mond. Traumatisch, maar het ei was heerlijk.'

De verhalen en de zorgen

Dat eenvoudig en goede, eerlijke producten belangrijk zijn, wil Chihabi ook de mensen die hij opleidt in de Rotterdamse Stadskeuken meegeven. Maar het koken is een middel om de mensen iets te leren, geen doel. 'Samen koken geeft de ideale omstandigheden voor

een goed gesprek. Je staat zij aan zij aan een werkbank, hoeft elkaar niet aan te kijken, en bent ondertussen bezig met je handen. En dan komen de verhalen en de zorgen.'

Weggegooid broodje

Wat Chihabi de mensen al kokend mee wil geven, is dat ze hun waarde zien. 'Dat heb ik ook moeten leren. Ik weet nog goed dat in de hectiek van de lunch een van mijn leerlingen een keer een vreselijk lelijk Italiaans broodje had klaargemaakt. Ik gooide het weg en wilde een nieuwe maken, tot ik het gezicht van die leerling zag. Hij identificeerde zich met dat weggegooid broodje, hij voelde zich waardeloos. Nu weet ik: we leggen het opzij, en maken samen een nieuwe, en we bewaren de rust. Ik vind het een voorrecht om al die leerlingen, oud en jong, verder te mogen helpen. De soefist Khalil Gibran schreef ooit: "Arbeid is zichtbaar gemaakte liefde." En eten is een heel dankbaar middel om dat mee te doen.'

SARA PLAT

WWW.ROTTERDAMSESTADSKUUKEN.NL